

meedenk magazine mei '26

 Moedig
Groningen

onderzoek

Wat inwoners met
een laag inkomen ons
vertellen en wat we
daarmee doen

Inleiding

Geldzorgen raken mensen op plekken die je van buitenaf niet altijd ziet. Ze zitten in de keuzes die je elke dag maakt en in de onzekerheid over morgen. Juist die onzichtbare kant verdient aandacht. Want echte verbetering begint pas als je luistert naar mensen die de problematiek van binnenuit kennen.

Moedig Groningen staat voor een Groningen zonder armoede. Niet als verre droom, maar als iets waar we elke dag samen aan werken, met inwoners, professionals en organisaties. We verbinden ervaringen met beleid, en verhalen met actie, om samen te ontdekken wat écht werkt.

Het Meedenkpanel is daar een belangrijk onderdeel van. Jaarlijks halen we op deze manier ervaringen en verhalen op bij inwoners met een laag inkomen. We stellen vragen, gaan met inwoners in gesprek en zoeken samen met hen en de partijen in ons netwerk naar oplossingen. Wat we leren, gebruiken we om hulp en ondersteuning te verbeteren. Zo blijven we concreet en dichtbij.

In 2026 doen we dat opnieuw. Het Meedenkpanel bestaat uit drie onderdelen:

- Een vragenlijst voor inwoners met een laag inkomen.
- Een meedenksessie, waarin we met inwoners praten over de uitkomsten en inhoud en betekenis geven aan de antwoorden.
- Een dialoogsessie, waarin we samen met organisaties en professionals kijken wat er beter kan en hoe dat (met elkaar) georganiseerd kan worden.

De uitkomsten zijn geen eindpunt, maar een begin. Een begin van gesprekken, inzichten en stappen vooruit. Want Groningen wordt sterker als iedereen mee kan doen, en dat lukt alleen als we blijven luisteren, met elkaar in gesprek gaan en samen in actie komen tegen armoede.

In dit magazine lees je over de uitkomsten van de vragenlijst en de input van de meedenksessie van 2026, én de resultaten van de acties naar aanleiding van het Meedenkpanel van 2025.

Over de vragenlijst van 2026

De vragenlijst is onderdeel van het Meedenkpanel. Dit is een initiatief van Moedig Groningen en de Voedselbank. In 2026 zijn de vragen opgesteld door Stichting Quiet, Stichting Present en Stadjerspas. Zij hebben vragen gesteld over praktische hulp, kortingen/gratis activiteiten of producten en algemene zorgen, wensen of verbeteringen. Ook hebben zij een vraag over hun dienstverlening gesteld.

Daarnaast zijn er een aantal aanvullende vragen gesteld. Zo heeft de Voedselbank als initiatiefnemer een vraag gesteld over het gebruik van de dienstverlening, de Gemeente Groningen over de voorzieningenwijzer en Moedig Groningen over ouders van kinderen die 18 jaar worden. De uiteindelijke vragenlijst is gecontroleerd op begrijpelijkheid en aangepast door de tips van een ervaringsdeskundige.

De vragenlijst is verspreid via de nieuwsbrief van de Stadjerspas, via het klantenbestand en flyers bij de Voedselbank, flyers bij bibliotheken in de stad en bij de Groningse Kredietbank (GKB). In totaal vulden 383 inwoners van de gemeente Groningen de vragenlijst in.

De grootste groep respondenten is tussen de 45 en 65 jaar. Van de respondenten identificeert 70% zich als vrouw en 29% als man. Twee respondenten identificeren zich anders en drie respondenten geven aan hun geslacht liever niet te vermelden. Respondenten wonen verspreid over verschillende delen van de gemeente Groningen.

De grootste groep woont in de Oude Wijken (De Hoogte, Korrewegwijk, Noorderplantsoenbuurt, Oosterparkwijk, Oranjebuurt, Schildersbuurt, Kostverloren, Woonschepenhaven), gevolgd door West (De Buitenhof, Dorkwerd, Gravenburg, De Held, Hoogkerk, Leegkerk, Paddepoel, Reitdiep, Selwerd, Tuinwijk, Vinkhuizen) en Oost (Beijum, Drielanden, Engelbert, De Hunze, Van Starckenborgh, Lewenborg, Middelbert, Noorderhoogebrug, Oosterhoogebrug, Ruischerbrug, Meerstad, Harkstede GN, Noorddijk, Ulgersmaborg, Ruischerwaard).

Doordat de vragenlijst via deze netwerken is verspreid, geeft het Meedenkpanel een goed beeld van ervaringen van inwoners die betrokken zijn bij deze initiatieven. De resultaten zijn niet representatief voor alle inwoners van Groningen, maar bieden wel relevante signalen en ervaringen uit de praktijk.

Respondenten konden de vragenlijst ook in het Engels invullen. Niet iedereen heeft elke vraag beantwoord. Hoeveel respondenten de vraag hebben beantwoord, staat per vraag aangegeven. De open antwoorden zijn thematisch geanalyseerd. Dat betekent dat vergelijkbare antwoorden zijn gegroepeerd tot terugkerende thema's.

Inwoners die door het invullen van de vragenlijst geconfronteerd werden met een persoonlijke hulpvraag, konden gebruikmaken van de gelegenheid om contact te leggen met Stadjers Hand in Hand.

Algemene vragen

In het algemene deel zijn vragen gesteld over het vinden van informatie, de Voorzieningswijzer, de informatiegids 'Mooi Meegenomen', ouders van kinderen die 18 jaar worden, en de bekendheid en gebruik van de Voedselbank.

Als inwoner van de gemeente Groningen kun je gebruikmaken van verschillende regelingen. Ook zijn er organisaties die ondersteuning bieden bij geldzorgen. Maar hoe vinden inwoners deze hulp eigenlijk?

Van de 350 respondenten geeft 59% aan dat zij via internet zoeken naar regelingen of ondersteuning. Daarnaast zoekt 41% hulp via een hulpverlener of WU. Ook het eigen netwerk speelt een rol: 24% geeft aan dat men via vrienden of familie informatie vindt.

Via de antwoordoptie 'anders' noemen respondenten onder andere de bewindvoerder, huis-aan-huisbladen of gemeentelijke informatie als bron. Een deel van de respondenten geeft ook aan dat zij niet actief zoeken naar hulp, bijvoorbeeld omdat zij geen geldzorgen ervaren of denken al gebruik te maken van alle regelingen waar zij recht op hebben. Respondenten geven hierover bijvoorbeeld aan:

"Ik heb geen geldzorgen, ik red me financieel."

"Ik denk dat ik al gebruik maak van alle hulp die ik kan ontvangen."

"Ik zoek niet echt, het gaat nog."

Het vinden van hulp begint vaak bij bekendheid, dat maakt ook de volgende quote duidelijk:

"Als je niet weet dat iets bestaat, ga je er ook niet naar zoeken. Je bent afhankelijk van anderen die je op het idee brengen."

Deze reactie benadrukt hoe belangrijk zichtbaarheid en actieve doorverwijzing zijn bij het bereiken van inwoners.

Voorzieningswijzer

Als inwoner van de gemeente Groningen kun je gebruikmaken van verschillende regelingen. De Voorzieningswijzer helpt inwoners om lokale regelingen en landelijke toeslagen te vinden en aan te vragen.

Aan respondenten is gevraagd of zij de website devoorzieningswijzer.nl weleens hebben **gebruikt**. In totaal hebben 359 respondenten deze vraag ingevuld. 77% hiervan geeft aan de website niet te hebben gebruikt, tegenover 23% die dat wel hebben gedaan. Aan deze groep is gevraagd hoe zij de website ervaren. 16% van de respondenten hebben deze vervolgvraag ingevuld, waarbij ze meerdere antwoorden konden kiezen:

53% vindt de website duidelijk
46% vindt de website makkelijk te gebruiken
16% kiest liever voor een persoonlijk gesprek bij WU

Op de vraag of de website heeft geholpen, antwoorden:

65%: geen mening of ik gebruik alles al wat voor mij geldt
54%: ja, ik ontdekte nieuwe regelingen/voorzieningen
26% nee, de website heeft mij niet geholpen

In de open antwoorden noemen respondenten verschillende redenen waarom de website hen niet heeft geholpen. Zo geven sommige respondenten aan dat zij de website vergeten te gebruiken. Andere respondenten geven aan dat zij al gebruikmaken van beschikbare voorzieningen of zelf al goed op de hoogte zijn van de mogelijkheden. Voor een deel van deze respondenten kan de website daarmee toch waardevol zijn geweest. Het controleren of men al gebruik maakt van alle mogelijke regelingen kan inwoners namelijk ook zekerheid geven dat zij niets missen.

Eén respondent merkt daarnaast op dat het aanvragen van regelingen soms ingewikkeld kan zijn, vooral wanneer iemand geen uitkering ontvangt en moet aantonen dat het inkomen laag genoeg is en verwoordt dit als volgt:

“Omdat het best nog een gedoe is voordat je ergens voor in aanmerking komt als je geen uitkering maar wel een heel laag inkomen hebt....”

Deze reactie laat zien dat het vinden van informatie over regelingen één stap is, maar dat het daadwerkelijk aanvragen van een regeling voor sommige inwoners als ingewikkeld kan worden ervaren.

Kerninzicht:

De meeste respondenten kennen of gebruiken de website devoorzieningenwijzer.nl nog niet. Onder gebruikers wordt de website vooral als duidelijk en bruikbaar ervaren.

‘Mooi Meegenomen’ informatiegids

De gids Mooi Meegenomen helpt inwoners met een laag inkomen ontdekken welke regelingen en ondersteuning er in de gemeente Groningen beschikbaar zijn.

Aan de respondenten is gevraagd of zij de gids ‘Mooi Meegenomen’ **kennen**. In totaal hebben 257 respondenten deze vraag beantwoord. 56% hiervan geeft aan de gids te kennen, terwijl 44% aangeeft dat zij de gids niet kennen.

Daarna is gevraagd of men via de gids ‘Mooi Meegenomen’ **gebruik** heeft gemaakt van een regeling of dienst. 236 respondenten hebben deze vraag ingevuld. 33% hiervan geeft aan dat dit het geval is, 67% geeft aan dat zij via de gids geen gebruik hebben gemaakt van een regeling of dienst. Zij noemen hiervoor verschillende redenen. Zo geven sommige respondenten aan dat er geen regeling in stond waar zij gebruik van konden maken of dat zij niet in aanmerking kwamen. Anderen geven aan dat zij er niet aan hebben gedacht de gids te gebruiken of dat zij liever via internet naar regelingen zoeken.

Kerninzicht:

De gids ‘Mooi Meegenomen’ is bij een deel van de respondenten bekend, maar wordt niet altijd actief gebruikt bij het zoeken naar regelingen.

Ouders van kinderen die 18 jaar worden

Naar aanleiding van signalen van inwoners uit de Meedenksessie 2025 zijn er in deze vragenlijst extra vragen over dit onderwerp gesteld. De antwoorden worden meegenomen als input in de werkgroep die op dit thema gestart is (zie resultaten 2025).

Huishoudens met daarin kinderen die 18 jaar worden, kunnen veranderingen ervaren in inkomen. Zo kan bijvoorbeeld de kinderbijslag vervallen, kan de huurtoeslag wijzigen, of kan de financiële situatie binnen het huishouden veranderen wanneer een kind van 18 jaar of ouder nog thuis woont en gaat werken. Om hier meer inzicht in te krijgen, is aan respondenten gevraagd of zij in de afgelopen vijf jaar een thuiswonend kind hadden dat 18 jaar werd en tegen welke financiële veranderingen of uitdagingen zij daarbij aanlopen.

62 respondenten (18%) geven aan dat zij in de afgelopen vijf jaar een thuiswonend kind hadden dat 18 jaar werd. 38% geeft aan dat dit niet het geval is en 44% geeft aan dat de vraag niet op hen van toepassing is. Deze groep van 62 respondenten kreeg vervolgens enkele vervolgvragen over veranderingen in inkomen en eventuele financiële zorgen.

Deze respondenten werd gevraagd wat volgens hen zou helpen om geldzorgen te voorkomen wanneer een kind 18 jaar wordt. Uit de antwoorden van de respondenten komen twee terugkerende thema's naar voren.

Eerder en duidelijker geïnformeerd worden.

Veel respondenten geven aan dat zij graag eerder willen weten wat er verandert wanneer een kind 18 jaar wordt. Hierdoor kunnen zij zich beter voorbereiden op veranderingen in inkomen of regelingen. "Tijdig aankondigen. Minstens een jaar van tevoren. Dus als kind 17 jaar oud wordt. Ik moest heel veel puzzelen om e.e.a. rond te krijgen en ging er enorm op achteruit financieel." En: "Betere voorlichting vanuit de overheid over wat er verandert en wat wij als ouders moeten of kunnen doen. Je moet nu alles zelf uitvogelen."

Een geleidelijkere overgang van regelingen

Respondenten geven aan dat het wegvallen van financiële regelingen vaak abrupt gebeurt, terwijl kinderen vaak nog thuis wonen en kosten blijven bestaan. "De overgang is te groot als kinderbijslag en kindgebonden budget wegvallen. De kinderen wonen nog thuis, dus de kosten blijven hetzelfde." En: "Om de toeslagen niet in één keer te stoppen maar afbouwen."

Inkomen van respondenten

- Bijstandsuitkering: 58%
- Inkomen uit werk: 23%
- Een andere uitkering (zoals Wajong, WIA, WAO of Ziektewet): 11%

Wisten respondenten dat het inkomen zou veranderen?

- Ja: 52%
- Nee: 15%
- Gedeeltelijk: 8%

Gevolgen voor geldzorgen

- 63% kregen meer geldzorgen of financiële problemen
- 24% kregen geen extra problemen

Naast deze punten geven enkele respondenten aan dat de financiële veranderingen rondom het 18 jaar worden van een kind soms extra zwaar kunnen zijn omdat kinderen tegenwoordig vaker langer thuis blijven wonen. Hierdoor blijven de kosten voor ouders vaak gelijk, terwijl bepaalde regelingen stoppen. Daarnaast noemen sommige respondenten bredere ideeën, zoals het verhogen van het jeugdloon of het langer laten doorlopen van bepaalde regelingen zolang kinderen nog thuis wonen.

Kerninzicht:

Wanneer een kind 18 jaar wordt, ervaren sommige huishoudens een financieel kwetsbare overgang. Volgens respondenten kunnen duidelijke en tijdige informatie en een minder abrupte verandering in regelingen helpen om ouders beter voor te bereiden.

Voedselbank

Als initiatiefnemer van het Meedenkpanel heeft Voedselbank Gemeente Groningen jaarlijks de gelegenheid een aantal vragen te stellen over bekendheid en gebruik van de Voedselbank. Aan respondenten is gevraagd of zij de Voedselbank kennen en gebruik hiervan maken.

Van de 340 respondenten geeft **61%** aan geen gebruik te maken van de Voedselbank. De belangrijkste reden is dat zij niet in aanmerking komen voor de ondersteuning of de hulp niet nodig hebben. Een kleine groep kiest er bewust voor om geen gebruik te maken van de Voedselbank vanuit morele overtuigingen. Zij vinden dat de hulp beter kan gaan naar mensen die het harder nodig hebben. Tegelijkertijd zijn er ook respondenten die wél gebruik zouden willen maken van de Voedselbank, maar tegen problemen aanlopen. Zij vinden het papierwerk ingewikkeld of voelen schaamte om hulp te vragen.

“De enige die bijdraagt in een laag inkomen en een welkome aanvulling in de dagelijkse boodschappen. Ben er zeer blij mee. Zo zelfs dat ik af en toe een kennis meeneem om het (negatieve) beeld van de VB bij te stellen. Niets om je voor te schamen namelijk. Ze zijn altijd verbaasd en hadden er inderdaad een ander beeld bij.

11% van de respondenten maakt wel gebruik van de Voedselbank. Voor vrijwel iedereen in deze groep geldt dat dit gebeurt vanuit noodzaak. De Voedselbank functioneert daarmee

vooral als vangnet voor mensen die geen andere mogelijkheden meer hebben. Respondenten beschrijven hun ervaringen met het wel of niet gebruiken van de Voedselbank als volgt:

	Geen gebruik	Wel gebruik
Geen noodzaak	<p>Bewuste keuze</p> <ul style="list-style-type: none"> • Laat het aan anderen over • Voelt geen recht • Relatief weinig lasten 	N.v.t.
Wel noodzaak	<p>Belemmeringen</p> <ul style="list-style-type: none"> • Teveel papierwerk • Kom niet in aanmerking • Drempel te hoog 	<p>Noodzaak en waardering</p> <ul style="list-style-type: none"> • Geen alternatief • Helpt week doorkomen • Anders voedseltekort

Kerninzicht:

De Voedselbank is een belangrijk vangnet voor mensen die moeite hebben rond te komen. Niet-gebruikers van de Voedselbank voelen vaak een drempel, omdat ze schaamte voelen, het papierwerk complex vinden of de hulp een ander meer gunnen.

Praktische hulp en ondersteuning

In de vragenlijst is gevraagd of respondenten wel eens vrijwillige hulp van anderen hebben gekregen bij een grote klus zoals tuinieren, schoonmaken, verhuizen of andere praktische klussen. Van de 361 respondenten geeft **31%** aan dat zij ooit vrijwillige hulp hebben gekregen. **69%** geeft aan dat dit niet het geval is.

Wanneer respondenten wel hulp kregen, kwam dit meestal uit het eigen netwerk. De meeste respondenten geven aan dat familie, vrienden of burens hebben geholpen. In een kleiner aantal gevallen ging het om hulp van onbekenden.

Wie hielp bij een grote klus:

64%: familie, vrienden of burens
20%: onbekenden via een hulpverlener
12%: onbekenden die ze zelf hebben gevraagd
4%: respondenten weten dit niet meer

Respondenten die geen vrijwillige hulp hebben gekregen, noemen hiervoor verschillende redenen. Deze antwoorden komen uit de groep van 248 respondenten die aangeven geen hulp te hebben ontvangen. Respondenten konden hierbij meerdere redenen aangeven. De meest genoemde reden is dat men niet weet waar hulp gevraagd kan worden (**30%**). Daarnaast geeft **15%** aan dat er geen grote klus was waarvoor hulp nodig was. Ook blijkt dat het vragen om hulp niet altijd gemakkelijk is: **14%** geeft aan dat zij het moeilijk vinden om hulp te vragen. Uit de open antwoorden komen verschillende redenen naar voren waarom inwoners geen vrijwillige hulp hebben gekregen bij een grote klus. In de volgende tabel staan drie thema's met daarbij voorbeelden.

Zelf doen

- Ik kan zelf klussen
- Ik probeer het zelf

Geen hulp nodig

- Nog niet nodig gehad
- Niet van toepassing

Drempel

- Stukje schaamte
- Ik wist er niets van

Kerninzicht:

Deze antwoorden laten zien dat het ontvangen van hulp bij grote klussen niet alleen afhankelijk is van de behoefte aan hulp, maar ook van bekendheid met mogelijkheden en de drempel om hulp te vragen.

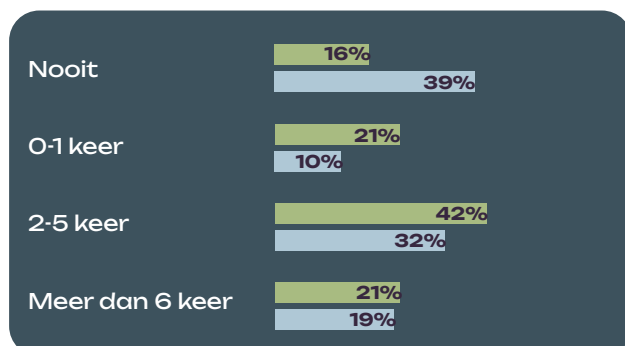
Korting, gratis activiteiten of producten

In de vragenlijst is gevraagd hoe vaak respondenten gebruik maken van kortingen of speciale acties voor mensen met een lager inkomen. Van de 350 respondenten geven de meeste respondenten aan meerdere keren per jaar gebruik te maken van kortingen. 42% van de respondenten doet dit 2 tot 5 keer per jaar en 21% zelfs meer dan 6 keer per jaar. Een kleinere groep maakt weinig of geen gebruik van kortingen: 21% geeft aan dit 0 tot 1 keer per jaar te doen en 16% maakt nooit gebruik van acties.

Voor kinderen ligt het gebruik anders. Een grote groep ouders (184 respondenten) geeft aan nooit gebruik te maken van acties (39%). Een kleine groep (10%) doet dit 0 tot 1 keer per jaar. 32% geeft aan 2 tot 5 keer per jaar gebruik te maken van acties voor hun kinderen en 19% zelfs meer dan 6 keer per jaar.

Gebruik acties, speciale kortingen

- Voor mezelf
- Voor mijn kind(eren)

Aan respondenten is gevraagd wat hen zou helpen om vaker gebruik te maken van speciale aanbiedingen, zoals kortingen, gratis activiteiten of

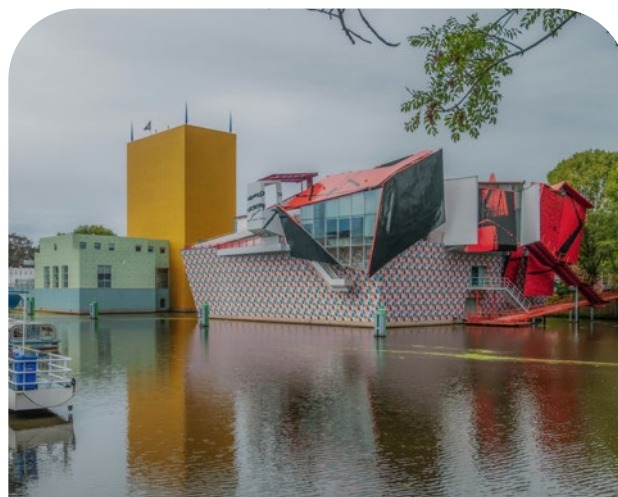
producten. Uit de antwoorden komen verschillende wensen naar voren. 350 respondenten hebben deze vraag beantwoord, waarbij ze meerdere antwoorden konden kiezen.

- Meer leuke of passende acties (70%)
- Een beter overzicht van de mogelijkheden (12%)
- Minder schaamte om mee te doen (18%)
- Makkelijkere uitleg of toegang (20%)
- Anders (11%)

Uit de overige antwoorden (Anders) blijkt voornamelijk dat respondenten al gebruik maken van acties, er niet gebruik van kunnen maken door lichamelijke problemen, of dat ze het niet nodig hebben.

Kerninzicht:

De meeste mensen maken regelmatig gebruik van kortingsacties voor zichzelf. Ouders maken voor hun kinderen minder vaak gebruik van kortingen of acties. Daarnaast zou men graag een passender aanbod zien, waarbij het aanbod overzichtelijk wordt weergegeven.

Vragen- stellers

De vragenstellers, Stichting Present, Stichting Quiet en Stadjierspaa, hebben naast themavragen voor iedereen ook vragen m.b.t. hun eigen organisatie gesteld. Aan het eind van de vragenlijst is er een oproep geplaatst voor inwoners om mee te denken over de resultaten van de vragenlijst. Deze heeft op 17 februari 2026 plaatsgevonden, waarin zij met inwoners in gesprek zijn gegaan over de uitkomsten om inhoud en betekenis te geven aan een aantal antwoorden. De gesprekken zijn gevoerd door de vragenstellers, hieronder lees je meer over wat de organisaties doen en wat zij hoorden van inwoners.

Stichting Present

Stichting Present vervult een brugfunctie tussen helpers en hulpbehoevenden en verbindt zo effectief formele en informele ondersteuning. Present werkt aanbodgericht: groepen mensen met een hulpvraag worden gekoppeld aan beschikbare vrijwilligers. Hulpvragen worden ingediend via maatschappelijke (hulp)organisaties, zodat de ondersteuning terechtkomt bij degenen die het nodig hebben. Voorbeelden van klussen zijn schoonmaken, tuinieren, verhuizen, technische klussen of opruimen.

In de vragenlijst is gevraagd of men wel eens gebruik heeft gemaakt van de hulp van Stichting Present. Van de 342 respondenten geeft 4% aan dat zij gebruik hebben gemaakt van de hulp van Stichting Present. De hulp werd vaak verleend op het moment dat mensen ondersteuning nodig hadden met verhuizen. De redenen om geen gebruik te maken van Stichting Present hangen vooral samen met zelfredzaamheid en morele overwegingen. Zo geven veel respondenten aan dat zij de hulp (nog)

niet nodig hebben, zelf kunnen klussen of voldoende tijd hebben om bijvoorbeeld hun eigen tuin te onderhouden. Anderen voelen zich bezwaard om gebruik te maken van de ondersteuning, omdat zij vinden dat de hulp bedoeld is voor mensen die het zwaarder hebben.

Tijdens de meedenksessie is met inwoners gesproken over hun ervaringen met Stichting Present. Inwoners konden aangeven hoe zij met de organisatie in aanraking zijn gekomen, wat hun ervaringen zijn en wat volgens hen beter kan. Uit deze gesprekken komen een aantal duidelijke aandachtspunten naar voren.

Bekendheid

Niet alle inwoners kennen Stichting Present of weten wat de organisatie precies doet. Dit hangt samen met de werkwijze van de organisatie: Stichting Present werkt via hulpverleningsorganisaties en niet via directe aanmelding door inwoners zelf. Tijdens de meedenksessie gaven deelnemers aan dat zij de organisatie vooral via hun netwerk of via andere organisaties leren kennen. Tegelijkertijd kwamen er suggesties naar voren om het aanbod beter onder de aandacht te brengen. Deze richten zich met name op de rol van hulpverleningsorganisaties, bijvoorbeeld door hen beter te informeren over het aanbod en hen te ondersteunen in het doorverwijzen van inwoners.

Dit laat zien dat de bekendheid van Stichting Present niet zozeer ligt in directe zichtbaarheid richting inwoners, maar in hoe goed samenwerkende organisaties op de hoogte zijn van het aanbod en dit actief inzetten voor de doelgroep.

Toegang tot hulp

Om gebruik te kunnen maken van de hulp van Present is vaak een vorm van hulpverlening betrokken. Voor sommige inwoners kan dit een drempel zijn. Tegelijkertijd werd benoemd dat hulpverlening breed kan zijn en ook bijvoorbeeld via vrijwilligersorganisaties kan verlopen.

Aansluiting tussen hulpvraag en aanbod

Tijdens de meedenksessie zijn enkele ervaringen gedeeld over de inzet van vrijwilligers. Hierbij kwam naar voren dat de afstemming tussen vraag en aanbod soms beter kan. Zo gaf een deelnemer aan dat er meer vrijwilligers werden aangeboden dan nodig was voor de klus, waardoor ervoor is gekozen om de hulp niet door te laten gaan. Een kleiner aantal vrijwilligers had in dat geval beter gepast.

Daarnaast werd een ervaring gedeeld waarbij een bewoner minder tevreden was over een uitgevoerde klus. In het gesprek bleek echter dat het grootste deel van de werkzaamheden goed was verlopen, maar dat enkele aandachtspunten zwaarder wogen in de beleving. Ook speelde mee dat de verwachtingen vooraf niet volledig aansloten bij de aard van de ondersteuning: er werd professionele hulp verwacht, terwijl het om vrijwillige inzet ging. Dit werd tijdens de sessie ook door andere deelnemers herkend en benoemd.

Deze voorbeelden laten zien dat duidelijke afstemming vooraf, over zowel de omvang van de hulp als de verwachtingen van de ondersteuning, belangrijk is voor een goede ervaring.

Tijdens de sessie deden inwoners ook suggesties om de organisaties beter zichtbaar te maken:

- Meer aandacht in wijkkranten en lokale media
- Informatie via WU-teams en andere organisaties
- Zichtbaarheid in wijkcentra en dorpen
- Bekendheid via andere organisaties

Kerninzicht:

Stichting Present helpt mensen met praktische klussen, maar veel mensen kennen de stichting nog niet, omdat de aanmelding via hulpverleners loopt. Voor Stichting Present is het de moeite waard om via hulpverleners meer zichtbaar te maken wat zij kunnen betekenen.

Stichting Quiet

Stichting Quiet verzacht armoede en versterkt mensen. Samen met lokale sponsors zorgt Quiet Groningen voor gratis producten, diensten en verwennerijen voor mensen in armoedesituaties.

Uit de vragenlijst blijkt dat van de 345 respondenten 59% bekend is met Stichting Quiet. Er is dus nog ruimte voor een grotere naamsbekendheid. Onder de respondenten die gebruik maken van de diensten van Stichting Quiet zijn open vragen gesteld. Hierin komt naar voren dat Stichting Quiet op financieel en sociaal vlak erg belangrijk is voor de respondenten. Er komen twee duidelijke thema's naar voren.

Stichting Quiet brengt een extraatje

Allereerst biedt Stichting Quiet ruimte voor iets extra's in het dagelijks leven. Respondenten geven aan dat zij dankzij de organisatie iets leuks kunnen doen of kopen, ook wanneer het budget beperkt is. Het gaat hierbij niet om basisvoorzieningen, maar om activiteiten of producten die anders buiten bereik zouden blijven.

Dan kom je nog ergens waar je vaak geen geld voor is.

Blij met extraatje wat ik zelf nooit kan betalen.

Beetje meer kleur aan m'n leven geven.

Ik ben member van Quiet, leuke contacten, leuke aanbiedingen van dingen die je niet zou doen als het geld zou kosten.

Ik maak graag gebruik van quiet ze geven mij regelmatig lichtpuntjes in mijn soms donkere leven.

Een ontmoetingsplek

Daarnaast speelt het sociale aspect een belangrijke rol. Verschillende inwoners waarderen de contacten en ontmoetingen die ontstaan uit de activiteiten van Stichting Quiet.

Stichting Quiet heeft mijn wereld echt wel vergroot, letterlijk! Door tips geven door mensen, het ontmoeten van mensen, nieuwe inzichten gekregen, hoe kijken anderen tegen een probleem aan, het uitwisselen van ervaringen, het opdoen van ideeën.

Quiet verrijkt mijn leven aanzienlijk en ik heb leuke mensen ontmoet bij Quiet. Ik ga er meer op uit en heb meer zelfvertrouwen.

Tijdens de meedenksessie werd verder gesproken over de ervaringen met Stichting Quiet. De deelnemers bevestigen dat Quiet voor veel mensen meer is dan alleen een plek voor activiteiten of aanbiedingen. Het is ook een plek waar inwoners elkaar ontmoeten, ervaringen uitwisselen en nieuwe ideeën opdoen.

Tegelijkertijd komt naar voren dat niet iedereen goed weet wat Stichting Quiet precies doet. Sommige inwoners kennen het gebouw of hebben er weleens van gehoord, maar weten niet welke activiteiten of mogelijkheden er zijn. Volgens deelnemers kan de organisatie daarom nog zichtbaarder worden, bijvoorbeeld via andere organisaties of via het netwerk van inwoners zelf.

Ook werd benoemd dat het uitwisselen van ervaringen met anderen een belangrijke waarde heeft. Het contact met mensen die in een vergelijkbare situatie zitten, voelt voor veel inwoners veilig en gelijkwaardig. Daardoor ontstaat ruimte om ideeën, tips en ervaringen met elkaar te delen.

Kerninzicht:

Stichting Quiet is belangrijk voor mensen die uitjes of een extraatje zelf niet kunnen betalen. Daarnaast is het voor veel mensen een fijne plek om anderen te ontmoeten.

Om meer mensen te bereiken, zou Stichting Quiet meer kunnen doen aan haar zichtbaarheid.

Stadlerspas

Inwoners van de gemeente Groningen met een lager inkomen kunnen een Stadlerspas aanvragen. Met de Stadlerspas kan men gratis of met korting veel leuke dingen doen in en rondom Groningen. Van zwemmen en dansen tot een bezoek aan het museum of het theater: er is van alles te doen. Op de website van de Stadlerspas worden de acties vermeld. De Stadlerspas kan aangevraagd worden door volwassenen. Wanneer zij kinderen onder de 18 jaar hebben, ontvangen deze kinderen automatisch ook een Stadlerspas.

Uit de open antwoorden komen verschillende redenen naar voren waarom inwoners wel of geen gebruik maken van de Stadlerspas. De reacties laten zien dat de Stadlerspas voor veel respondenten waardevol is, maar dat er ook drempels zijn die het gebruik beperken. De antwoorden zijn samengevat in vijf terugkerende thema's.

De Stadlerspas maakt activiteiten betaalbaar

Veel respondenten geven aan dat de Stadlerspas het mogelijk maakt om activiteiten te doen die anders financieel niet haalbaar zouden zijn. Vooral uitjes, sportactiviteiten, culturele activiteiten en bibliotheekabbonnementen worden genoemd. Voor gezinnen met een lager inkomen kan de Stadlerspas helpen om toch deel te nemen aan sociale activiteiten.

Stelt me in staat toch een graantje mee te pikken op cultureel, maatschappelijk of sportief vlak.

Ik vind het ideaal. Het maakt zowel sportieve als culturele activiteiten net wat makkelijker haalbaar.

De Stadjerspas is geweldig! Zo kan ik eindeloos lezen bij de Bibliotheek en gratis zwemmen. Ook kan ik via de pas zeer voordelig dagjes uit zodat het vooral ervaren en ontspannen is zonder de financiële stress.

Het aanbod sluit niet altijd aan bij de doelgroep

Een veelgenoemde reden om weinig gebruik te maken van de Stadjerspas is dat het aanbod niet altijd aansluit bij de persoonlijke situatie of interesses van respondenten. Vooral alleenstaande volwassenen, ouderen of mensen zonder

kinderen geven aan dat het aanbod vaak gericht lijkt op gezinnen en kinderen. Ook geven sommige respondenten aan dat activiteiten te veel gericht zijn op sportwedstrijden of evenementen waar zij geen interesse in hebben.

De uitstapjes met de bus zijn vaak al vol. Zonder rijbewijs of auto heb ik weinig aan activiteiten buiten de stad. Veel aanbod is gericht op gezinnen en kinderen, terwijl er weinig is voor alleenstaanden. Daarnaast zijn sommige activiteiten nog best duur of niet leuk om alleen te doen, en je kunt niemand meenemen met de Stadjerspas.

Veel uitjes gericht op sport en kinderen.

Als alleenstaande volwassene zijn de uitjes beperkt en je mag geen vriend(in) meenemen.

Praktische drempels beperken het gebruik

Naast het aanbod noemen respondenten verschillende praktische belemmeringen die het gebruik van de Stadspas moeilijker maken. Zo worden onder andere genoemd:

- kaartjes die snel uitverkocht zijn
- informatie die te laat binnenkomt
- onduidelijkheid over de uiteindelijke kosten bij kortingsacties
- activiteiten waarvoor eerst naar een andere locatie moet worden gereisd

Voor sommige respondenten maakt dit het lastig om daadwerkelijk gebruik te maken van de acties.

Dat vergeet ik altijd omdat ik niet continu op hun site kijk wat er is een berichtje zou fijner zijn met daar een melding wat de aanbieding is.

Voor sommige dingen is niet eens helder wat je moet betalen (percentages 'korting' ipv concrete nettoprijs).

Gezondheid, mobiliteit en persoonlijke omstandigheden

Voor een deel van de respondenten spelen gezondheid en mobiliteit een rol. Respondenten met een beperking, chronische ziekte of beperkte energie geven aan dat veel activiteiten voor hen moeilijk bereikbaar of uitvoerbaar zijn.

Ook wordt genoemd dat vervoer een probleem kan zijn, bijvoorbeeld wanneer activiteiten buiten de stad plaatsvinden of wanneer iemand geen auto heeft.

Ben zeer slecht ter been en heb geen vervoer.

Vanwege autisme zijn veel activiteiten te druk voor mij.

Bekendheid en gebruik van het aanbod

Een laatste thema dat naar voren komt is dat sommige respondenten het aanbod niet altijd goed in beeld hebben. Zij geven bijvoorbeeld aan dat zij niet regelmatig op de website kijken, niet altijd op de hoogte zijn van acties of vergeten om gebruik te maken van de mogelijkheden. Daarnaast zijn er respondenten die aangeven dat zij de Stadspas wel hebben, maar er simpelweg weinig aan denken of hem nog niet hebben gebruikt.

We letten te weinig op de acties.

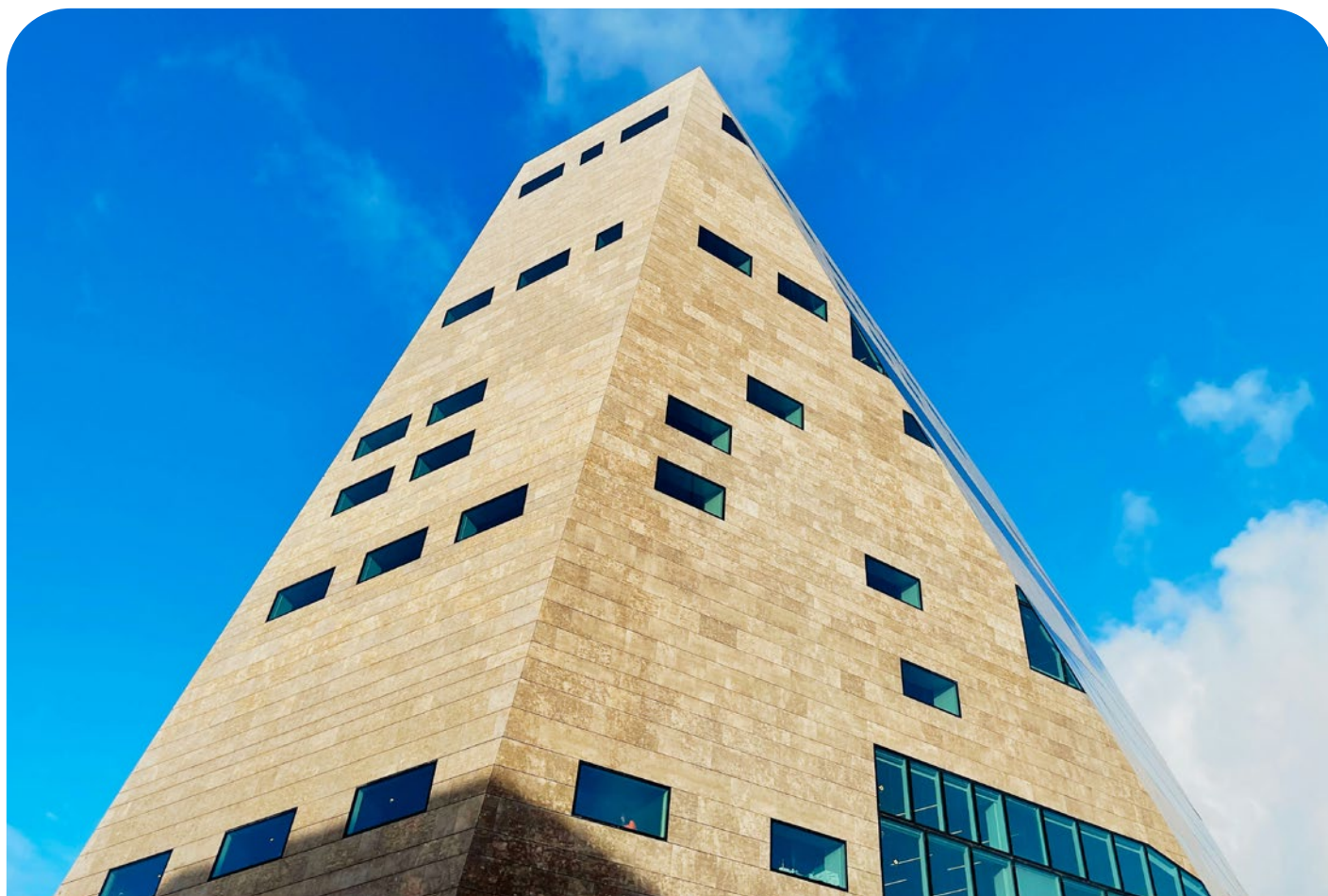
Ik denk er eigenlijk nooit aan.

Tijdens de meedenksessie werd verder gesproken over het aanbod van de Stadjerspas, de ervaringen van inwoners en wat er volgens hen nog ontbreekt. Een belangrijk punt dat werd genoemd is het blijven betrekken van de dorpen in de gemeente. Vanuit de Stadjerspas wordt hier al aandacht aan besteed. Tegelijkertijd wordt ervaren dat dorpen vaak sterk op zichzelf zijn gericht. Inwoners organiseren daar veel zelf en ondersteunen elkaar onderling. Daardoor wordt hulp of aanbod vanuit de gemeente Groningen soms minder snel opgezocht.

Een ander signaal dat inwoners gaven, is dat sommige aanbiedingen een commercieel karakter kunnen hebben. Ze voelen soms als aanbiedingen uit een reclamefolder die inwoners moet verleiden om gebruik te maken van een dienst. Hierdoor bestaat het risico dat inwoners juist geld gaan uitgeven, terwijl het doel van de Stadjerspas juist is om inwoners met een laag inkomen te ondersteunen.

Kerninzicht:

De Stadjerspas helpt veel inwoners om deel te nemen aan activiteiten die anders te duur zouden zijn. Tegelijkertijd geven respondenten aan dat het aanbod niet altijd aansluit bij hun wensen en dat praktische drempels, zoals snel uitverkochte acties of onduidelijke informatie, het gebruik soms beperken.

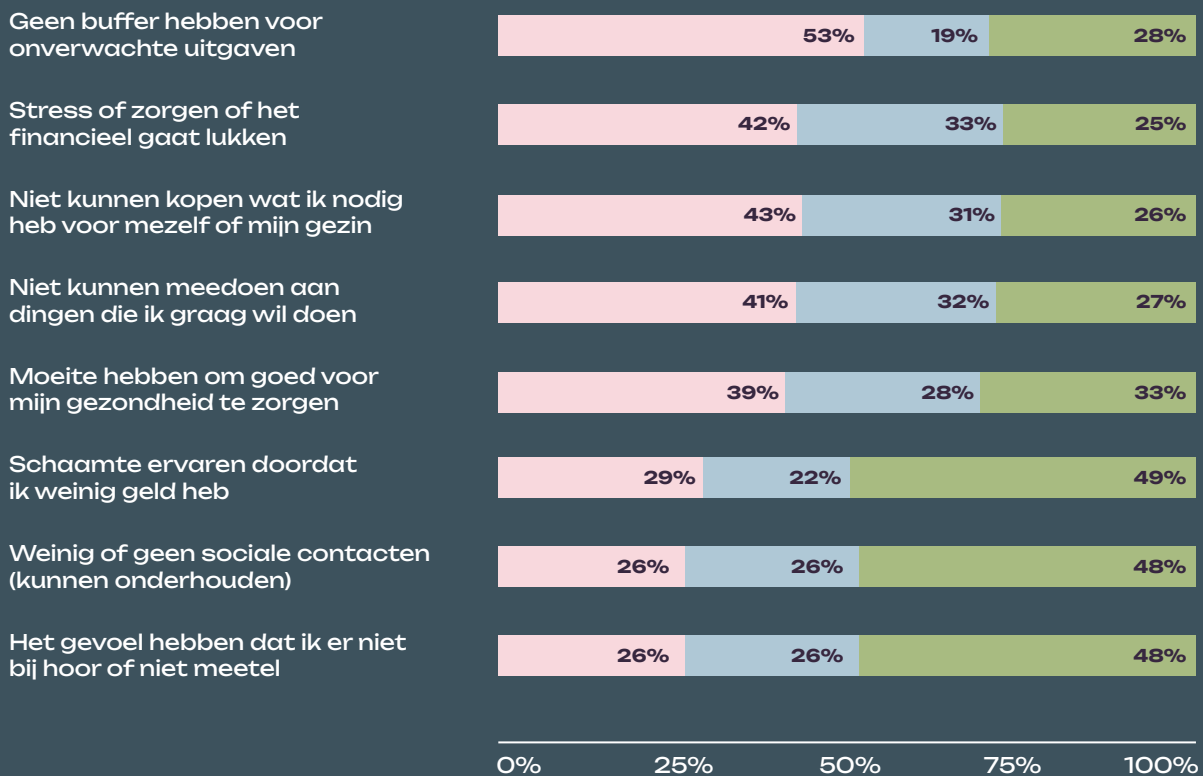

Zorgen, wensen en verbeteringen

Wanneer je weinig geld hebt, kunnen verschillende situaties zorgen of stress veroorzaken. In de vragenlijst zijn daarom acht situaties voorgelegd. Respondenten konden per situatie aangeven hoeveel last zij hiervan hebben. In het onderstaande staafdiagram is te zien bij welke situaties respondenten het meeste en het minste last ervaren. Het aantal antwoorden per vraag varieert tussen 278 en 337 respondenten. Respondenten konden daarnaast aangeven of er nog andere situaties zijn waarin zij last ervaren van een laag inkomen.

Een deel van de respondenten geeft aan dat er geen aanvullende situaties zijn. De open antwoorden sluiten aan bij de resultaten uit de grafiek en geven hier meer toelichting op. Zo beschrijven veel respondenten stress en mentale druk door financiële onzekerheid. Ook worden medische kosten regelmatig genoemd, zoals tandartsbezoeken, fysiotherapie en medicijnen die moeilijk te betalen zijn.

Daarnaast geven respondenten aan minder mee te kunnen doen aan sociale activiteiten, zoals uit eten gaan, op vakantie gaan of culturele uitjes bezoeken. Voor sommige ouders speelt ook de zorg dat zij hun kinderen minder kunnen bieden. De open antwoorden bevestigen de bevindingen in de onderstaande staafdiagram. Tot slot noemen respondenten praktische zorgen, bijvoorbeeld rondom hoge energiekosten, onverwachte uitgaven of de staat van hun woning.

■ Veel last van ■ Beetje last van ■ Weinig last van

Wat respondenten hierover zeggen:

“Ik heb er last van dat mensen met geld en auto altijd activiteiten verzinnen waar je niet met ov kan komen of dat het eten/ verblijven onnodig duur is.”

“Ik ervaar veel constante stress door de financiële onzekerheid. Het continu moeten rekenen en zorgen maken over onvoorziene uitgaven zorgt voor veel onrust in mijn hoofd.”

“Ik kan geen leuke ding en doen en wordt daardoor geïsoleerd.”

Ook schaamte speelt voor sommige respondenten een rol. Ze geven aan dat zij zich soms moeten verantwoorden voor hun uitgaven of het gevoel hebben dat anderen denken dat geldproblemen hun eigen schuld zijn.

“Bij elke aankoop schaamte dat je iets gekocht hebt ik ben constant aan het verantwoorden voor mijn uitgaven.”

“De verwachting dat als je weinig geld hebt, dat het is omdat je het makkelijk verbrast.”

Hulp vragen is niet altijd vanzelfsprekend

Uit de praktijk blijkt dat sommige mensen met geldzorgen het lastig vinden om hulp te vragen. In de vragenlijst is daarom gevraagd of respondenten zich hierin herkennen en wat de mogelijke redenen zijn. 352 respondenten hebben deze vraag beantwoord waarbij ze **meerdere** antwoorden konden kiezen. De resultaten laten zien dat een aanzienlijk deel van de respondenten zich hierin herkent. Hulp vragen is voor veel inwoners geen vanzelfsprekende stap.

Veel respondenten geven aan dat zij liever zelf hun problemen oplossen. Zo geeft 26% aan dat zij zich liever zelf redden en 22% zegt dat zij zich niet willen moeten verantwoorden. Daarnaast geeft een deel van de respondenten aan niet goed te weten waar zij terecht kunnen: 21% weet niet welke hulp er is en 12% weet niet waar zij moeten zijn.

Ook praktische en inhoudelijke drempels spelen een rol. Zo geeft 22% aan dat zij het aanvragen van hulp ingewikkeld vinden. Daarnaast spelen sociale en emotionele factoren een rol, zoals schaamte (10%) en een gebrek aan vertrouwen in hulpverlening (9%).

Uit de open antwoorden blijkt dat deze drempels vaak samenhangen en elkaar versterken. Schaamte, negatieve ervaringen, complexe procedures en het gevoel van afhankelijkheid zorgen ervoor dat inwoners hulp uitstellen of vermijden, ook wanneer dat nodig is.

Waarom hulp vragen lastig is

Schaamte en zelf oplossen

Respondenten geven aan dat ze het moeilijk vinden om hulp te vragen. Schaamte en het gevoel dat je het zelf moet oplossen spelen hierbij een grote rol.

“Je kan wel aangeven dat je weinig geld hebt, maar er gebeurt niks. Dus het benoemen heeft dan ook geen zin.”

Gebrek aan vertrouwen

Negatieve ervaringen met hulpverlening zorgen ervoor dat respondenten terughoudend zijn om opnieuw hulp te zoeken.

“De keren dat ik om hulp heb gevraagd ging er iets mis waardoor ik nog dieper in de problemen kwam.”

Complexe regel en aanvragen

Het aanvragen van hulp kost vaak veel tijd en energie. Formulieren, regels en herhaalde aanvragen vormen een drempel.

“Als je elk jaar opnieuw moet aanvragen, moet je steeds weer je situatie uitleggen.”

Verlies van autonomie

Sommige inwoners ervaren hulp als verlies van zelfstandigheid. Zij willen zelf de regie houden over hun situatie.

“De zelfstandigheid wordt afgenomen doordat je veel zaken via WU-teams moet doen, terwijl ik prima zelfredzaam ben.”

De resultaten laten zien dat de drempel om hulp te vragen niet alleen wordt veroorzaakt door praktische obstakels, maar vooral door gevoelens van schaamte, eerdere negatieve ervaringen en het verlangen om zelfstandig te blijven. Deze factoren versterken elkaar en maken dat inwoners hulp uitstellen of helemaal niet zoeken.

Wat zou helpen?

Aan respondenten is gevraagd wat hen zou helpen om (meer) gebruik te maken van ondersteuning. In totaal hebben 319 respondenten deze vraag beantwoord. Daarbij konden zij meerdere antwoorden kiezen.

De meest genoemde behoeften zijn:

- Eén duidelijk aanspreekpunt (40%)
- Minder papierwerk (39%)
- Minder of geen verantwoording hoeven afleggen over een laag inkomen (34%)

Uit de open antwoorden blijkt dat deze behoeften samenhangen met bredere ervaringen van inwoners. Zo geven verschillende respondenten aan dat het lastig is om te weten bij welke organisatie zij terecht kunnen. Zij beschrijven dat zij soms het gevoel hebben “van het kastje naar de muur te worden gestuurd”. De wens voor één duidelijk aanspreekpunt komt hierin duidelijk naar voren.

“Ik zou willen dat alle regelingen en hulp op één centraal punt te vinden zijn. Nu moet je voor alles (Voedselbank, Stadspas, kwijschelding, bijzondere bijstand) aparte formulieren invullen en naar verschillende loketten. Dat is erg onoverzichtelijk en geeft veel extra stress.”

Daarnaast wordt het aanvragen van regelingen als ingewikkeld ervaren. Het invullen van formulieren en het aanleveren van bewijsstukken vormt voor sommige inwoners een extra drempel. Dit vergroot de ervaren stress, zeker voor mensen die al te maken hebben met financiële zorgen en beperkte energie. Tegelijkertijd geven respondenten aan dat zij behoefte hebben aan een andere manier van benaderen door hulpverleners, waarbij vertrouwen en begrip centraal staan.

“Menselijke maat, vertrouwen in plaats van screening.

Ook klinkt er waardering voor de ondersteuning die er al is, maar wordt benadrukt dat duidelijkheid en ondersteuning bij het proces essentieel blijven.

“Ik ben heel dankbaar voor alle hulp die al mogelijk is. Dat houdt mij op de been en positief in mijn leven. Ik zou het fijn vinden als de regels makkelijker uit te leggen zijn en dat als ik ergens recht op heb, dit ook duidelijk wordt gemaakt. Ik heb al veel stress en ben moe, ik kan niet elke dag alles uitzoeken en heb hulp nodig bij papierwerk. Ik vind dat het al wel veel beter is geworden ten opzichte van 15 jaar geleden. Mijn complimenten voor de gemeente en alle hulp.

Tot slot noemen respondenten in de open antwoorden dat de kosten van het openbaar vervoer een belemmering vormen. Door de hoge prijzen maken zij minder snel een uitstapje of bezoeken zij minder vaak familie.

Inzichten uit de meedenksessie

Tijdens de meedenksessie werd met inwoners verder gesproken over het zoeken naar hulp en de ervaringen met ondersteuning. De gesprekken bevestigden een aantal signalen uit de vragenlijst en geven extra inzicht in wat er achter deze antwoorden schuilgaat.

Inwoners geven aan dat financiële zorgen vaak gepaard gaan met stress en onzekerheid. Hierdoor wordt het soms moeilijk om overzicht te houden of stappen te zetten richting hulp. Sommige inwoners geven aan dat zij bang zijn om iets verkeerd te doen, bijvoorbeeld omdat zij niet goed weten wat wel en niet mag bij toeslagen, giften of bijverdienen. Ook de angst om gekort te worden op toeslagen speelt hierbij een rol.

Daarnaast ervaren sommige inwoners dat het zoeken van hulp kan voelen als het verliezen van autonomie. Deze onzekerheid en terughoudendheid kunnen een drempel vormen om hulp te vragen of gebruik te maken van regelingen.

Tegelijkertijd speelt vertrouwen een belangrijke rol. Inwoners geven aan dat zij hulp het prettigst vinden wanneer het contact gelijkwaardig voelt. Een gesprek van mens tot mens en het gevoel dat iemand echt luistert naar de situatie wordt als belangrijk ervaren. Daarbij wordt niet alleen gekeken naar contact met professionals, maar juist ook naar contact met mensen die vergelijkbare ervaringen hebben. Het delen van ervaringen met anderen die in een soortgelijke situatie zitten, voelt voor veel inwoners veiliger en gelijkwaardiger.

Tijdens de meedenksessie werd daarnaast benadrukt dat een sociaal netwerk een belangrijke rol speelt. Familie, vrienden, burens en mensen uit de wijk helpen niet alleen om zorgen te delen, maar kunnen ook ondersteunen bij het zetten van de eerste stap richting hulp. Het uitwisselen van ervaringen draagt bij aan herkenning en het gevoel er niet alleen voor te staan.

Deelnemers geven aan dat de wijk hierbij een belangrijke rol kan spelen. Zo noemen zij bijvoorbeeld het delen van verhalen in de wijkkrant, bijeenkomsten in het buurthuis of andere laagdrempelige plekken waar inwoners elkaar kunnen ontmoeten. Op deze manier wordt informatie niet alleen gedeeld, maar ontstaat er ook onderlinge steun: samen sta je sterker.

Tot slot geven inwoners aan dat hulp toegankelijker wordt wanneer duidelijk is waar zij terecht kunnen en wanneer informatie op verschillende manieren beschikbaar is, bijvoorbeeld via post, telefonisch of digitaal.

Kerninzicht:

Financiële zorgen gaan vaak gepaard met stress en onzekerheid, waardoor inwoners hulp uitstellen. Vertrouwen, gelijkwaardigheid en het delen van ervaringen – zowel met professionals als met anderen in een vergelijkbare situatie – spelen een sleutelrol in het verlagen van deze drempel.

Terugblik op Meedenkpanel 2025

We blikken terug op het Meedenkpanel van vorig jaar. Het Meedenkpanel van 2025 bracht inwoners, organisaties en professionals samen om na te denken over de dienstverlening aan inwoners in de gemeente Groningen. De resultaten uit de vragenlijst hebben waardevolle inzichten opgeleverd. De vragenstellers van 2025 (GKB, Kledingbank Maxima en Stichting Moedig Groningen) zijn met deze inzichten aan de slag gegaan. Zij hebben in een meedenksessie met inwoners en een dialoogsessie met partners in het netwerk ideeën opgedaan. In de volgende stukken is te lezen welke stappen zij hebben gezet en welk resultaat dat heeft gehad.

GKB

GKB: niet als laatste redmiddel, maar als helpende hand.

Na het Meedenkpanel 2025 is het belang om samen te werken met organisaties zoals Stichting Quiet, Alliantie van Kracht, Leger des Heils en Kansrijk Groningen opnieuw bevestigd. Hier gaat het GKB zeker mee door en het GKB benadrukt dat iedereen voor eenvoudige geldvragen langs kan komen.

Het heeft de GKB weer gestimuleerd om dit actief uit te dragen op netwerkbijeenkomsten en gesprekken met hulpverleners. Daarbij benadrukken zij dat de GKB niet alleen helpt bij schulden, maar ook kan helpen om schulden te voorkomen. Bijvoorbeeld door samen een budgetoverzicht te maken of te helpen bij het regelen van afspraken met schuldeisers.

Tijdens het Meedenkpanel kwam ook een ander probleem naar voren: de armoedeval bij alleenstaande ouders wanneer een kind 18 jaar wordt. Het inkomen kan dan plotseling sterk dalen. In Groningen bestaat hiervoor een regeling, de eenoudergarantietoeslag. Dit beleid is gedeeld met de medewerkers van de GKB zodat zij inwoners hier actiever op kunnen wijzen.

Met deze stappen wil de GKB bereiken dat inwoners met geldzorgen eerder hulp zoeken. Het doel is dat inwoners de GKB niet meer zien als laatste redmiddel, maar als een helpende hand waar je zonder drempel terecht kunt met geldvragen.

De preventiemedewerkers van de GKB kijken positief terug op hun deelname aan het Meedenkpanel. Het was waardevol om ervaringen te delen en nieuwe contacten te leggen met andere organisaties. Zo kunnen inwoners sneller naar de juiste hulp worden doorverwezen.

Een belangrijke les was dat dingen die voor professionals vanzelfsprekend lijken, voor inwoners soms ingewikkeld kunnen zijn. Door beter samen te werken en elkaar actief op te zoeken, kunnen organisaties inwoners met geldzorgen nog beter helpen.

De GKB bedankt alle inwoners en organisaties voor het meedenken.

Kledingbank Maxima **Kledingbank Maxima versoepelt** **toegang tot winkel**

Na het Meedenkpanel 2025 heeft Kledingbank Maxima Stad besloten het toegangsbeleid van de winkel te veranderen. Vanaf 1 maart 2026 is een verwijzing van bijvoorbeeld de Voedselbank, WU of Stichting Quiet niet langer nodig om bij Maxima Stad te winkelen.

In plaats daarvan staat het eigen oordeel van de inwoner centraal. Mensen kunnen zelf bepalen of zij, gezien hun financiële situatie, tijdelijk of voor langere tijd behoefte hebben aan ondersteuning van Maxima Stad. Een voedselbankpas biedt (ook) nog steeds toegang.

Volgens Maxima Stad draagt deze verandering bij aan meer vertrouwen en eigen regie voor inwoners met weinig geld. De organisatie gaat ervan uit dat mensen zelf goed kunnen inschatten of zij ondersteuning nodig hebben. Met deze stap hoopt Maxima Stad dat meer inwoners die het financieel moeilijk hebben de weg naar de winkel weten te vinden.

Het Meedenkpanel gaf Maxima Stad extra bevestiging dat zij met deze koers op de goede weg zijn. De gesprekken en inzichten uit het panel hielpen om de plannen verder te onderbouwen.

Vooraf de inzet en betrokkenheid van inwoners en organisaties maakten indruk. Samen zoeken naar oplossingen die echt verschil maken voor mensen met weinig geld werd als zeer waardevol ervaren.

Bestuur Maxima Stad

Stichting Moedig Groningen Met inwoners en organisaties samen werken aan betere ondersteuning

De inzichten uit het Meedenkpanel hebben Stichting Moedig Groningen geholpen om verschillende initiatieven verder te ontwikkelen. Zo is de gids Mooi Meegenomen verbeterd. In 2025 kreeg de gids een nieuwe vormgeving en in 2026 zijn ook de teksten en de opmaak aangepast. Dit gebeurde samen met inwoners, de gemeente Groningen en WU Groningen. Het doel was om de informatie duidelijker en toegankelijker te maken voor inwoners. Vanaf maart 2026 is de gids te vinden op alle WU-locaties, in bibliotheken en op andere plekken waar inwoners hulp of ondersteuning kunnen krijgen én kan je de gids downloaden.

Nieuwsgierig naar de gids? Scan de QR-code hiernaast of ga naar: moediggroningen.nl/mooi-meegenomen

Daarnaast is in 2026 de werkgroep “Werk en financiële zorgen” gestart. Deze werkgroep wil werkgevers bewuster maken van financiële zorgen onder werknemers met als doel armoede onder werkenden te voorkomen of te verminderen. In april 2026 start een campagne, ‘Geldstress kost meer dan je denkt’, voor werkgevers die samen is ontwikkeld met GKB, Aktiva, Stichting Spaarkracht, CSU en een ervaringsdeskundige. Naast de campagne worden ook een workshop en een online pagina ontwikkeld die werkgevers helpen om een eerste stap te zetten.

Ook is een werkgroep gestart die kijkt naar de financiële gevolgen voor ouders wanneer een thuiswonend kind 18 jaar wordt. Samen met de GKB, WU Groningen en de gemeente Groningen wordt onderzocht hoe ouders hierover eerder en beter geïnformeerd kunnen worden, zodat zij zich op tijd kunnen voorbereiden.

Wil je bijdragen aan dit thema?

Werk jij bij een organisatie die kan helpen om ouders beter te informeren wanneer hun kind 18 jaar wordt? **Neem dan gerust contact op met Stichting Moedig Groningen.**

Stichting Moedig Groningen organiseerde het Meedenkpanel en nam er dit keer zelf ook aan deel. Wat telkens opvalt is de motivatie en betrokkenheid van inwoners en organisaties. Het geeft energie om te zien hoeveel mensen willen meedenken over oplossingen.

Tijdens de Meedenksessie viel vooral de openheid van inwoners op. Tegelijk werd duidelijk dat mensen met een laag inkomen heel verschillende ervaringen hebben. Dat laat zien hoe belangrijk maatwerk is en hoe waardevol het is om goed te blijven luisteren naar wat er speelt.

Stichting Moedig Groningen

Wat de resultaten ons vertellen

De uitkomsten van de vragenlijst van 2026 geven meer inzicht in hoe het is om met weinig geld rond te komen in de gemeente Groningen. Zo vertellen mensen dat rondkomen met een laag inkomen over meer gaat dan alleen een tekort aan geld; het heeft impact op hun dagelijks- en sociale leven.

De vragenlijst en de meedenksessie laten zien dat inwoners een drempel ervaren bij het vragen en ontvangen van hulp. Het zou de inwoner helpen als hulpverleners begripvol zijn, het papierwerk minder complex wordt en het hulpaanbod overzichtelijker wordt. Mooi om te zien dat Kledingbank Maxima, naar aanleiding van de resultaten in 2025, dit in de praktijk al heeft toegepast. Ook blijft het gevoel van schaamte een obstakel voor sommige inwoners. Dit bleek ook uit het Meedenkpanel 2025 en blijft daarmee een punt van aandacht.

Tot slot; veel inwoners missen hulp niet omdat die er niet is, maar omdat ze haar niet kennen. Wie niet weet dat iets bestaat, kan er ook niet naar zoeken. Dat vraagt om meer dan goede regelingen. Het vraagt om zichtbaarheid, warme doorverwijzing en hulp die mensen actief bereikt. Of het nu gaat om praktische ondersteuning, kortingen en uitjes, of de zoektocht naar wat er verandert als een kind achttien wordt: echte hulp begint bij bekendheid.

Colofon

Dit Meedenkmagazine werd gemaakt door Alexander Impact, dat in nauwe samenwerking met Moedig Groningen het onderzoek heeft uitgevoerd.

Onderzoek: Tineke Knot
Opmaak: Marc Wiers Dagnino

Iets delen, kopiëren of overnemen?
Vraag ons eerst even, vinden we leuk!

contact@moediggroningen.nl

Heb je vragen of opmerkingen naar aanleiding van dit onderzoek? Of wil je als organisatie kosteloos deelnemen aan een volgend Meedenkpanel in 2027?

Neem dan contact op met Moedig Groningen via

contact@moediggroningen.nl

of bezoek de website:

www.moediggroningen.nl

© Moedig Groningen &
Alexander Impact 2026

ALEXANDER
IMPACTWETENSCHAPPERS

